LAReS

Lowlands
Archaeological
Research
Service

Een verkaveling aan de Nerviërslei 47 te Schoten.
Archeologienota

E.N.A. Heirbaut
J. Hagen

Colofon

Titel: Een verkaveling aan de Nerviërslei 47 te Schoten. Archeologienota.
Auteur: Elly N.A. Heirbaut & Julie Hagen
Grafische illustraties/GIS: Elly N.A. Heirbaut

Rapportnummer: LAReS-rapport 384

Projectleider/veldwerkleider: Elly N.A. Heirbaut
Uitvoerder: LAReS, Lowlands Archaeological Research Service
Vestiging: Pulsebaan 52, 2242 Zandhoven

Publicatiedatum: februari 2021
Publicatieplaats: Zandhoven

Illustratieverantwoording voorblad: Uitsnede uit de kaart van Ferraris (1771-1778)

© LAReS bvba. Niets uit deze uitgave mag zonder bronvermelding worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door print-outs, kopieën, of op welke andere manier dan ook.

LAReS bvba aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

Deel II. Programma van Maatregelen

Inhoudsopgave

1 INLEIDING 4

1.1 RANDVOORWAARDEN 4
1.2 TECHNISCHE FICHE/ADMINISTRATIEVE GEGEVENS 5

3 KENNISVERMEERDERINGSPOTENTIEEL VAN HET PROJECTGEBIED EN AANBEVELING 6

3.1 SAMENVATTING GEPLANDE WERKEN 6
3.2 ARCHEOLOGISCHE POTENTIE EN KENNISVERMEERDERINGSPOTENTIEEL 6
3.3 AANBEVELINGEN 7

1 Inleiding

Het plangebied is gelegen aan de Nerviërslei 47 te Schoten, provincie Antwerpen. Het omvat één groot perceel met een oppervlakte van ca. 4.003 m². In het noordoosten grenst het aan de Kromvenbeek. Het gaat om een bebouwd perceel waarop een villa staat met bijhorende verhardingen. De overige onbebouwde delen van het plangebied is in gebruik als tuinzone waarvan het merendeel bedekt wordt door bomen. De opdrachtgever plant het perceel te verkavelen in twee nieuwe bouwgronden (fig. 1).

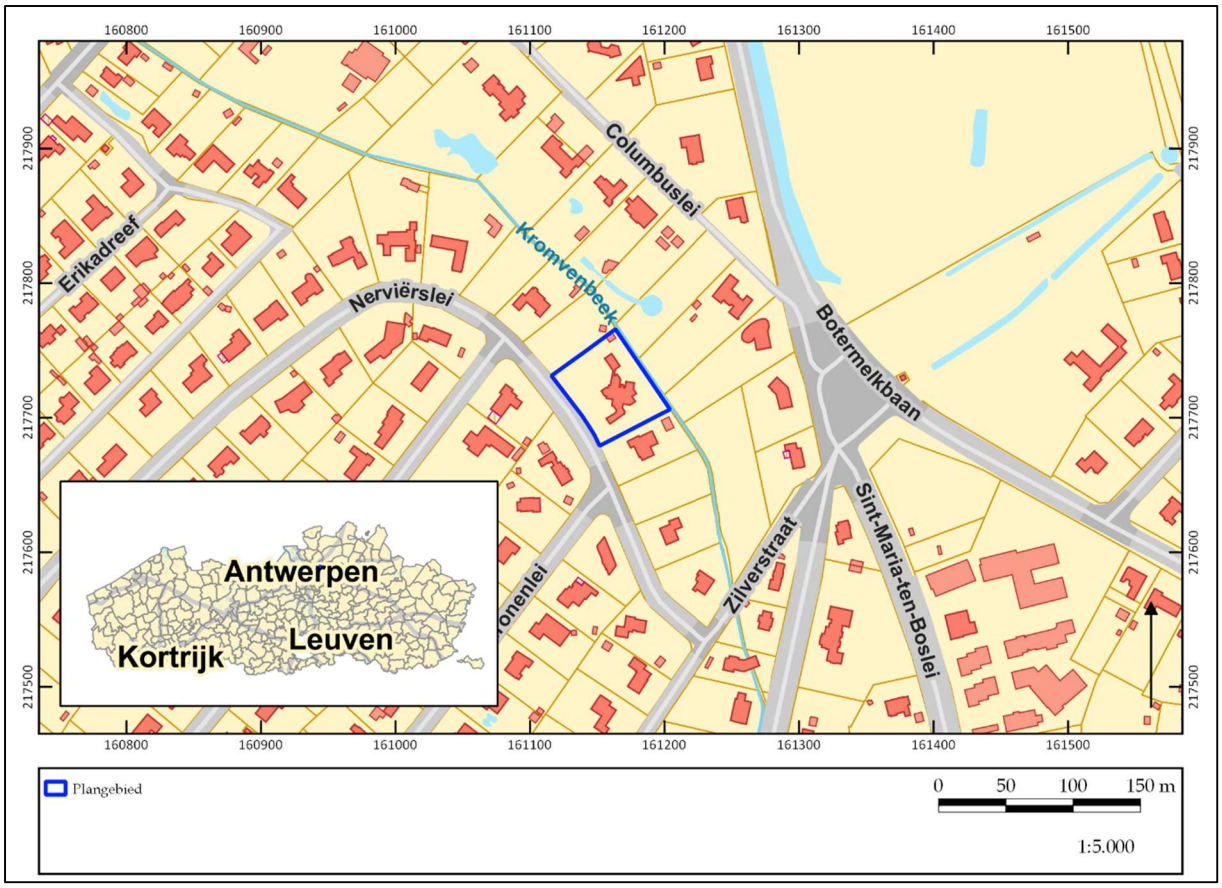

Figuur 1. Kadasterkaart met aanduiding onderzoeksgebied. ©LARES

1.1 Randvoorwaarden

nvt

1.2 Technische fiche/administratieve gegevens

Naam site	Nerviërslei 47, 2900 Schoten
Ligging	Nerviërslei 47, 2900 Schoten
Kadastrale gegevens	Schoten, 1e afdeling, sectie D, perceel 194R
Bounding Box	X:161115.96 Y: 161204.09 X:217679.31 Y:217765.76
Onderzoek	Archeologisch en geschiedkundig bureauonderzoek
Projectcode	2020L149
Uitvoerders/actoren	Elly N.A. Heirbaut, LAReS Julie Hagen, LAReS
Erkend archeoloog	Elly N.A. Heirbaut: OE/ERK/Archeoloog/2016/00162 Julie Hagen: OE/ERK/Archeoloog/2020/00018
Nummer wettelijk depot	Niet van toepassing
Termijn	december 2020
Geplande ingreep	Slopen van bestaande bebouwing en verkavelen in twee percelen
Totaal oppervlakte plangebied	ca. 4.003 m²
Totaal oppervlakte geplande werken	ca. 4.003 m²
Geldende wetgeving en voorwaarden	Het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014. De nota werd opgesteld overeenkomstig de Code van Goede Praktijk. De totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft, bedraagt 3.000 m² of meer, zoals bepaald in artikel 5.4.2 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.
Randvoorwaarden	zie paragraaf 1.1
Doelstelling	Het doel van deze archeologienota is om via de tot op heden beschikbare bronnen (bureauonderzoek) na te gaan wat het archeologische potentieel van het projectgebied is, wat de mogelijke bedreigingen zijn voor het eventueel aanwezige bodemarchief, en hoe hiermee dient omgegaan te worden.
Thesaurus	Archeologienota, bureauonderzoek

3 Kennisvermeerderingspotentieel van het projectgebied en aanbeveling

3.1 Samenvatting geplande werken

Op basis van het bureauonderzoek blijkt dat het plangebied gelegen is op een ondergrond bestaande uit tertiaire zandige sedimenten. Deze komen voor tot ca. 8 m -mv. Tijdens de laatste ijstijd zijn hierop zandige sedimenten afgezet waarin een matig natte zandgrond met duidelijke humus en/of ijzer B-horizont is ontwikkeld. Het terrein ligt vlak ten zuidwesten van de Kromvenbeek op een heuvelrug. Daardoor loopt het terrein af in zuidelijke richting van een hoogte van ca. 11,8 m +TAW naar een hoogte van ca. 12,1 m +TAW. Het hoogste gedeelte van het terrein is echter gelegen daar waar de bebouwing gesitueerd is.

Historisch gezien is de ontwikkeling van Schoten te plaatsen in de middeleeuwen maar in de omgeving van het plangebied zijn geen vindplaatsen te lokaliseren die wijzen op bewoning in die periode. Ook oudere resten of sporen zijn nog niet aangetroffen in de omgeving van het terrein. Dit is mogelijk te wijten aan het feit dat er nog onvoldoende onderzoek is uitgevoerd in de regio.

Vanuit de historische kaarten is gebleken dat het plangebied in de laatste eeuwen als heidegrond is gebruikt en later als bos. Pas in de loop van de 20^{e} eeuw is het in gebruik genomen voor bebouwing en verharding. Deze komt centraal op het plangebied voor. De rest van het terrein is tot op heden in gebruik als tuinzone.

3.2 Archeologische potentie en kennisvermeerderingspotentieel

In paragraaf 6.1.2 in deel I is aangetoond dat hoewel het om een verkaveling gaat en er daarom uitgegaan moet worden van een maximale verstoring van het hele perceel, in dit dossier de bodem al diepgaand en sterk verstoord blijkt te zijn op basis van de reeds bestaande woning en verhardingen. De ontbossingen, het graven van de bouwput, het afgraven van de bodem in functie van het aanleggen van verhardingen en terrassen, en het uitgraven van de vijver hebben er al voor gezorgd dat de bodem en een eventuele archeologische site diepgaand zijn verstoord. Alleen diep uitgegraven sporen kunnen hier nog bewaard zijn gebleven, maar hiervoor geldt dat zij dan niet aan enige andere archeologische site gekoppeld kunnen worden en daardoor geen informatiewaarde hebben. Om die reden wordt een <u>zeer lage kans op het aantreffen van archeologische resten</u> vooropgesteld te worden.

Er zijn voldoende argumenten om te stellen dat het plangebied zich in een archeologisch interessante zone bevindt naar analogie met de middeleeuwse evolutie van Schoten. Echter, omdat er reeds zeer verstorende werken op dit terrein zijn uitgevoerd en een eventuele archeologische site daardoor al sterk of zelfs volledig vernield zal zijn, is het kennisvermeerderingspotentieel voor dit terrein zeer klein tot onbestaande.

3.3 Aanbevelingen

Omdat er geen archeologische potentie is voor dit terrein, en ook het kennisvermeerderingspotentieel bijgevolg zeer klein tot onbestaande is, wordt geadviseerd het terrein vrij te geven voor de geplande verkaveling. Er is daarom geen programma van maatregelen geschreven.